

BEWOGEN MET MALAWI

Wij zijn Martijn en Anneke van den Boogaart-Snoep. Samen met onze kinderen Thomas en Marije zijn wij in september 2008 voor een periode van zes jaar uitgezonden naar Malawi. We zijn daar gaan werken omdat we ons bewogen voelen met onze medemensen in zuidelijk Afrika. We voelen ons geroepen om onze gaven en talenten in te zetten om hen te dienen. Zo willen we, samen met de kerk in Malawi, iets van Gods bevrijdende liefde laten zien in woord en daad. Anneke werkt als tropenarts in Ekwendeni Mission Hospital, in het noorden van Malawi. Dit ziekenhuis valt onder de verantwoordelijkheid van de Presbyteriaanse Kerk van Malawi. Martijn werkt als organisatieadviseur voor deze kerk.

Deel worden

Het afgelopen weekend hebben we voor het eerst een begrafenis bijgewoond. We kenden twee zoons van de overledene. Wat ons opviel was de gemeenschapszin. Het samen zijn, samen zingen, bidden en begraven licht de familie en de andere aanwezigen even op uit het dagelijks leven. Wij voelden dat we daar ook echt deel van uitmaakten.

Integratie is moeilijk. We merken dat het nodig is om samen dingen te delen. Soms merken we dat de afstand naar mensen best groot is, alleen al door het verschil in rijkdom. Dat lijkt moeilijk te overbruggen, omdat mensen al heel snel een beroep op je gaan doen. Maar we merken ook dat het ons goed doet om wat meer contact te krijgen met mensen, om samen wat te drinken of de maaltijd te delen. Om naar een bruiloft of een begrafenis te gaan. Dan voel je je niet meer alleen maar toeschouwer.

Pas zeiden we tegen elkaar dat Thomas eigenlijk nog wel het best geïntegreerd is. Sinds hij naar school gaat heeft hij verschillende vriendjes. Een paar wonen dichtbij ons en daar speelt hij graag mee. Op school is hij gewoon één van de kinderen. Hij heeft het daar erg naar zijn zin. We hadden dat nauwelijks durven hopen en zien het echt als een gebedsverhooring.

Marije is dus nu een aantal ochtenden alleen thuis met mama Ellen en de tuinmannen. Ze moest even haar draai zien te vinden, maar nu geniet ze er ook van dat ze even haar speelgoed niet hoeft te delen. Ze noemt zichzelf "jou" en Thomas noemt ze "mij". Dat laat wel zien hoe de verhoudingen liggen. Het is grappig hoe ze echt haar eigen taal heeft ontwikkeld uit drie talen die ze hoort. 'Jou shoes aan' of 'Meer ei plies'. En verder doet ze graag Thomas na en probeert ze in het Engels te tellen.

In de rij voor benzine, vanwege de schaarste van brandstof

Onrust

Wij dachten dat we naar een heel stabiel land gingen. Maar in de afgelopen maanden waren er wel wat schokken. Eerst hadden we een brandstofcrisis, die gelukkig wel zo'n beetje voorbij is - maar wel heeft geresulteerd in een 15% hogere prijs. De overheid had een groot tekort aan buitenlandse valuta. Daardoor kon er geen brandstof meer worden ingekocht. Soms was de situatie echt nijpend. Het ziekenhuis kon ook maar heel moeizaam aan brandstof voor de ambulance komen. Zeker in de hoofdstad gaf het heel wat oproer en moest het leger ingeschakeld worden om de verdeling van het weinige wat er was in goede banen te leiden.

In december werden we opgeschrikt door een aantal aardbevingen, van wisselende intensiteit. Het epicentrum van de aardbevingen lag in Karonga, hier zo'n 150 km vandaan. Daar zijn huizen ingestort, en heel veel zijn onbewoonbaar geworden. Zo erg was het bij ons niet,

"Wij dachten dat we naar een heel stabiel land gingen."

maar we hebben wel een paar keer naast ons bed gestaan om Thomas en Marije eruit te halen. Toch wel een hele gekke ervaring als de grond onder je voeten trilt.

Politiek gezien is het ook niet rustig. Het onderwijs-systeem is door de nieuwe regering zo veranderd, dat het in de selectie voor plaatsen in het middelbaar- en hoger onderwijs niet meer alleen iemands resultaten tellen, maar ook de regio waar hij of zij vandaan komt. Het noorden van Malawi wordt daarin relatief achter gesteld. De kerk waar wij voor werken protesteert daar hard tegen. Een protestmars die ze wilden houden werd verboden. Tijdens een vergadering over dit onderwerp liepen er hier op Ekwendeni bewapende politie en militairen rond. Dat werkt wel echt intimiderend.

Versterking

Anneke is niet meer de enige arts. Dat is echt een hele opluchting. Eerst kwam Colinda Bil uit Delft om hier voor ongeveer een half jaar te werken. Ze is inmiddels weer terug in Nederland. Het was echt heel fijn om een Nederlandse collega te hebben. In december begon nog een arts, Martha Sommers. Zij is een Amerikaanse met meer dan tien jaar ervaring in Malawi. Echt heerlijk om weer wat van iemand anders hulp te kunnen vragen en te kunnen leren.

Helaas zijn we wel een clinical officer kwijtgeraakt en een volgende gaat ook vertrekken. Ik vind het wel echt lastig hoe ik hen beter kan motiveren om hier te blijven. Als clinical officer kun je niet echt verder komen en dat is frustrerend. Drank schijnt een groot probleem te zijn onder clinical officers, helaas ook bij ons. Misschien niet helemaal gek als je een intensieve, relatief slecht betaalde baan hebt en weinig leuke dingen naast je werk.

Werkdruk

Martijn heeft de afgelopen maanden zijn dagen (en avonden) verdeeld tussen twee fulltime banen. Januari en februari stonden in het teken van het maken van een strategisch plan voor de onderwijs-afdeling van de kerk. Een enorm intensieve periode waarin ik samen met de medewerkers van de afdeling heel

veel presentaties gemaakt heb: evaluaties van de afgelopen vijf jaar, rapporten over interviews op scholen, situatieschetsen van de stand van zaken in de verschillende onderwijs-sectoren, samenvattingen van internationaal onderzoek naar manieren om onderwijskwaliteit te verbeteren. Alles kwam bij elkaar in een workshop-week met zo'n 30 medewerkers, experts, docenten en leerlingen. Het was veel en lang werken, maar wel heel erg de moeite waard om zo de kerk te helpen een goede bijdrage te leveren aan het onderwijs in Malawi.

Tegelijk stonden januari, februari en maart ook in het teken van het opstarten van de uitvoering van het strategisch plan van de kerk. In dat kader begeleidde ik wekelijks de vergaderingen van vier taakgroepen, één voor elk prioriteitsgebied. In deze fase zijn de taakgroepen vooral bezig met het uitwerken en concretiseren van de plannen. Vervolgens zullen we in de periode maart tot en met augustus 2010 hard bezig zijn om voor elk prioriteitsgebied één of twee quick wins van begin tot eind te implementeren. Zodat we op de Synode-vergadering van eind augustus concrete resultaten kunnen laten zien. Met veel werken, gebed en voldoende fondsen hopen we dat dat zal lukken.

Prioriteiten van de kerk

Waar zijn de taakgroepen die ik begeleid nu inhoudelijk mee bezig?

1. De taakgroep *Spiritual Health* richt zich op het vergroten van de diepgang van het geloof van gemeenteleden. Binnen het kader van deze groep zullen projecten gaan draaien om persoonlijk bijbel lezen en groepsbijbelstudie te stimuleren. Daarnaast zal gekeken worden naar manieren om de pastorale zorg in gemeenten op een hoger plan te brengen. Er zal bekeken worden hoe we binnen de bestaande tradities de erediensten meer eigentijds en meer passend bij de Malawiaanse context kunnen maken. En tot slot zal deze groep zich buigen over de vraag hoe de gemeenteleden geholpen kunnen worden om passend en bijbels te reageren op gevallen van witchcraft, een praktijk die hier nog heel veel voorkomt.

2. De taakgroep *Ministers and Leadership Training* richt

zich op een ander probleemgebied: de beperkte scholing van de mensen die moeten leiding geven aan het werk in de gemeenten. Door gebrek aan predikanten (150 ten opzichte van zo'n 1000 preekplaatsen) vervullen de ouderlingen en diakenen een belangrijke rol in de gemeente. De taakgroep richt zich op het verbeteren van selectie, opleiding en vervolgopleiding van zowel predikanten als deze "lay leaders".

Beeld van de strategisch planningsdagen voor de onderwijs-afdeling.

3. Voor deze kwaliteitsverbeteringen en voor de uitbreiding van het werk is veel geld nodig. Daarom richt een derde taakgroep zich op het verbeteren van de manier waarop geld wordt geworven. Allereerst natuurlijk onder gemeenteleden. Maar met alleen hun bijdragen redden we het niet. Daarom zal door middel van trainingen en voorbeeldprojecten gekeken worden naar manieren waarop gemeenten met kleine bedrijfjes hun financiën kunnen aanvullen. Bijvoorbeeld door op gezamenlijke grond pinda's te verbouwen en daaruit pinda-olie te produceren om die te verkopen op de lokale markt.

4. Tot slot is het van groot belang dat de kerk duidelijk verantwoording aflegt over de besteding van de gelden die ze heeft ontvangen. Op alle niveaus. De vierde taakgroep richt zich vooral daarop. Allereerst zal op Synode-niveau de financiële administratie worden geautomatiseerd. Vervolgens zullen ook alle afdelingen en classes met hetzelfde systeem worden uitgerust. Voor de meeste gemeenten is automatisering niet mogelijk (alleen al door het ontbreken van elektriciteit), maar ook daar zullen goede afspraken worden gemaakt zodat gemeenteleden met regelmaat horen waar hun giften aan zijn besteed.

De spits van al het werk ligt duidelijk bij de prioriteiten 1 en 2: het zal er uiteindelijk om gaan dat het geloof, de hoop en de liefde van de gemeenteleden zich zal verdiepen. Dat zal de lakmoesproef zijn. Het

is natuurlijk de vraag of je de resultaten van al het werk binnen een paar jaar kunt zien, maar het is in elk geval heel stimulerend om hier met zo'n 25 mannen en vrouwen (en een groot deel daarvan vrijwilligers!) mee aan de slag te zijn.

Meebidden

Wilt u danken voor:

- Het werk en de betrokkenheid van Reinder en Colinda Bil de afgelopen maanden.
- De goede sfeer en uitkomsten van de strategische planningsdagen die Martijn leidde.
- De - soms onverwachte - komst van nieuwe artsen en verpleegkundigen in het ziekenhuis.
- Thomas' enthousiasme voor school en zijn vriendjes.

Wilt u bidden voor:

- Zegen op het werk van Martijn: concretisering van beleid voor verschillende prioriteitsgebieden voor de kerk, o.a. Spiritual Health en Leadership.
- Politieke stabiliteit in Malawi, en herstel van de schade aangericht door de aardbeving.
- Zegen op het werk van Anneke in het ziekenhuis. Structurele oplossingen voor personeelsproblemen in het ziekenhuis.
- Een betere opname van Martijn en Anneke in de gemeenschap van Ekwendeni
- Een goede voorbereiding op het verlof dit voorjaar.

Verlof

Martijn, Anneke, Thomas en Marije komen van 18 mei tot en met 27 juli op verlof naar Nederland. In de weken van 31 mei tot en met 13 juni zijn ze beschikbaar voor het geven van presentaties.

Op de volgende data staan al presentatie-avonden ingepland:

- donderdag 3 juni 2010 - Oud-Beijerland
- dinsdag 8 juni 2010 - Wijk (bij Heusden)
- woensdag 9 juni 2010 - Delft

Voor meer informatie kunt u contact opnemen met Margreet van Spronsen, cenf@gzb.nl, 0343-701010.

Contactgegevens

Martijn en Anneke van den Boogaart, c/o Ekwendeni Mission Hospital, PO Box 19, Ekwendeni, Malawi.
Tel: +265 999 125 234 (Martijn), +265 999 156 109 (Anneke).
Email: martijnenanneke@bewogenmetmalawi.nl. Skype: mvdboog

Meegeven

Met de vele bijdragen van de afgelopen tijd zijn we goed in staat geweest om onze verplichtingen naar de GZB na te komen. We hebben zelfs wat reserve kunnen opbouwen voor onvoorziene omstandigheden, als ook om in voorkomende gevallen wat te kunnen bijdragen voor noden die Martijn en Anneke bij hun werk ontdekken en die in het verlengde van hun eigen werk liggen. In dit nieuwe jaar komen de bijdragen weer getrouw binnen en dat geeft ons veel vertrouwen, dat hun missie in de komende tijd ook de zo noodzakelijke ondersteuning van thuis zal krijgen. We ervaren ook daarin de zegende hand van onze God. Dat geeft ons ook de vrijmoedigheid om ook voor de komende tijd een beroep op uw verdere steun te blijven doen.

Reinder en Colinda

Vanaf augustus 2009 tot en met februari 2010 hebben we vlak bij Martijn en Anneke gewoond en geleefd. We hebben hun werk van nabij kunnen volgen en ondersteunen.

We hebben een erg goede tijd gehad. We hebben veel gezien en veel gedaan. Ook hebben we veel geleerd en nagedacht. Nagedacht over armoede en rijkdom, over rechtvaardigheid, over geloven in Afrika en hier. Colinda heeft gewerkt in het ziekenhuis van Ekwendeni: "Het was bijzonder om te merken dat ik veel kon doen, te meer nadat net twee Malawiaanse artsen vertrokken waren. Ik heb erg genoten van het werk. Maar daarnaast waren er veel aangrijpende momenten. Het blijft bijvoorbeeld erg moeilijk kinderen te zien sterven en de gevolgen van HIV te zien. Ik was, zeker dan, blij dat ik een bijdrage kon leveren en het maakt me extra dankbaar voor de goede gezondheidszorg hier in Nederland."

Reinder heeft op meerdere fronten gewerkt: "Ik ben betrokken geweest bij water en sanitatieprojecten die uitgevoerd worden door de ontwikkelingsafdeling

van de kerk. Verder heb ik bijgedragen aan de opzet van een kenniscentrum op de universiteit van Mzuzu. En later hebben Martijn en ik nagedacht over de opbouw van een beroepsopleiding die de grote groep jeugd zou moeten bereiken die niet meer schoolgaand is, maar dat eigenlijk wel zou moeten zijn. Doordat ik veel zelfstandig werkte en weinig teamspirit ervoer, was het niet altijd makkelijk om door te zetten en gemotiveerd te blijven. Maar desalniettemin: het was afwisselend en mooi werk."

We hebben verder ook kunnen merken wat het betekent jezelf te vestigen in een andere cultuur. Je kunt je gemakkelijk eenzaam voelen. Op Martijn en Anneke na, waren er nauwelijks contacten die iets van vriendschap weg hadden. Vrienden maken valt nog niet mee. Ook al probeer je zoveel mogelijk te integreren, men blijft je zien als buitenstaander, een blanke die rijk is. Naar onze ervaring een verschil dat niet snel valt te overbruggen. Contacten met de thuisgemeente, familie, vrienden zijn erg belangrijk.

We woonden vlakbij Anneke, Martijn, Thomas en Marije. Gezamenlijk kerstfeest vieren, verjaardagen vieren of spelletje doen was altijd erg gezellig. Het was mooi om de inzet en betrokkenheid van Anneke en Martijn van nabij te zien. Anneke betekent heel veel voor het ziekenhuis. Ze probeert te bemiddelen en de gemoederen te bedaren wanneer er conflict of spanning is. Ze motiveert het personeel, ze wijst hen erop dat ze als missieziekenhuis een goed beeld moeten uitstralen. Ze maakt de roosters, ze vangt de dingen op die mis gaan, ze wordt gebeld als er moeilijke medische gevallen zijn, etc.. Martijn verricht belangrijk werk voor de (Noord-Malawiaanse) kerk. Hij is de motor achter de strategische plannen van de kerk als geheel en de verschillende afdelingen van de kerk. Hij werkt hard en kan met zijn capaciteiten en ervaring veel betekenen. Het was ook leuk om te zien hoe Martijn zich inzette om met ideeën en investeringen innovatieve werkgelegenheid te creëren (zoals m.b.v. de pinda-oliepers).

We wensen Anneke en Martijn van harte alle goeds toe en hopen op veel zegen op hun werk.

Martijn en Anneke van den Boogaart zijn vanuit de hervormde gemeenten van Delft (wijkgemeente Mattheüs) en Oud-Beijerland door de GZB uitgezonden. De GZB is één van de zendingsorganisaties binnen de Protestantse Kerk in Nederland. Martijn en Anneke worden ondersteund door een thuisfrontcommissie in Delft en Oud-Beijerland.

GZB | Postbus 28 | 3970 AA | Driebergen
T 0343-512444 | E info@gzb.nl | www.gzb.nl
giften GZB: giro 28016

Hartelijk dank voor uw meeleven, meebidden of meegeven. Giften voor het werk van Martijn en Anneke blijven welkom op rekeningnummer 1468.25128 ten name van de Hervormde Diaconie te Delft of rekeningnummer 1381.59394 ten name van de Hervormde Zendingcommissie te Oud-Beijerland in beide gevallen onder vermelding van "Fam. Van den Boogaart – Malawi".

Voor adreswijzigingen en overige informatie kunt u terecht bij onderstaande adressen: TFC Delft: Arjan & Joëlle Gooijer, Laan van Altena 24, 2613 AJ Delft, 015-2146992, tfc-delft@bewogenmetmalawi.nl; TFC Oud-Beijerland: Arnoud van den Boogaart, Oostdijk 93, 3261 KC Oud-Beijerland, 0186 842182, tfc-obl@bewogenmetmalawi.nl